

DENNEKAMP LETSELSCHADE

Verantwoording:

De hierna volgende tekst is de tekst van een lezing voor het Platform Experts Personenschade (PEP) op 11 oktober 2004. De lezing was bedoeld om binnen het PEP een gedachtenuitwisseling op gang te brengen: Wat betekent het voor de "personenschadepraktijk" dat de WAO wordt afgeschaft. Ik heb geprobeerd politieke onderwerpen buiten het gesprek te houden. Zo heb ik bijvoorbeeld aangenomen dat de wet Poortwachter gezondheidseffecten zal hebben in een aanzienlijke omvang. Of dat ook daadwerkelijk het geval zal zijn is vooralsnog twijfelachtig, en hetzelfde geldt voor de positieve effecten van de verlengde loondoorbetalingsverplichting.

Her en der heb ik aannames gebruikt die ik graag geef voor betere. Ik heb statistische informatie gebruikt, t.b.v. een inzicht in de problematiek. Ik ben echter geen statisticus. Zo heb ik de gemiddelde instroom over de jaren 1992 -2003 gehanteerd voor de benadering van de jaarlijkse instroom onder de "oude" regeling. Een benadering over de jaren 1988-2003 leidt tot aanzienlijk hogere uitkomsten, en mogelijk is die benadering wel zuiverder, bijvoorbeeld omdat de beroepsbevolking in die jaren aanzienlijk hoger was, of omdat het immers over de mens van nu gaat, en over het medisch inzicht van nu.

Geachte Pep-genoten.

In de afgelopen maanden is er een stortvloed aan informatie over u gekomen m.b.t. de wijzigingen in de sociale zekerheid. Vandaag gaat het over de gevolgen die de wijzigingen zullen hebben voor onze werkzaamheden.

Ik ontkom er echter niet aan om kort de wijzigingen met u door te nemen. Ik zal daarbij zoveel mogelijk proberen om de wijzigingen van de wetgeving met cijfermatige gegevens aan te vullen.

De maatregelen:

In volgorde van opkomst noem ik:

1. De wet Poortwachter:

De aanscherping van de verplichtingen die werkgever en werknemer hebben bij een reïntegratie; in werking getreden op 1 april 2002. Door het UWV wordt de daling van de instroom in de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen in het jaar 2003 toegeschreven aan de positieve werking van de wet Poortwachter. De gemiddelde instroom in de jaren 1992 – 2002 was 112.000. De instroom in 2003 was 81.000, zodat de wet poortwachter 31.000 mensen uit de AO-uitkeringen zou hebben gehouden. Nu zijn de jaren 1999-2002 in economische zin niet goed te vergelijken. Indien men bijvoorbeeld het jaar 2003 zou vergelijken met de jaren 1994-1997 is er geen sprake van een daling. Een deel van de verklaring voor de daling van de instroom is dan ook te vinden in de economische

omstandigheden.

2. De verlenging van de loondoorbetalingverplichting van de werkgever,

Met als bijkomend gegeven: de verlenging van de verantwoordelijkheid die op de werkgever rust bij de invulling van de reïntegratie. De maatregel is nog te vers om nu al cijfermatig te analyseren.

3. De afschaffing van de WAZ per 1 augustus:

Jaarlijks stromen er ongeveer 7000 betrokkenen mensen in in de WAZ. Vanaf 1 augustus 2005 zijn dat er 0. Naar verluid is ongeveer 50% van de ondernemers in staat en bereid gebleken een vervangende verzekering af te sluiten. De overige zijn na het ontstaan van arbeidsongeschiktheid aangewezen op eigen middelen.

4. De wijzigingen in het schattingsbesluit per 1 oktober 2004:

Met ingang van 1 oktober 2004 zullen 540.000 arbeidsongeschikten opgeroepen worden voor een herbeoordeling. Omdat er geen nieuwe instroom beoordeeld hoeft te worden zal de volledige keuringscapaciteit daarvoor ingezet worden (in 2003 415.000 beoordelingen). De regering voorspelt in een persbericht van 29 april 2004 dat als gevolg van de wijziging van het schattingsbesluit ongeveer 110.000 personen weer gaan participeren op de arbeidsmarkt.

Deze schatting is met zekerheid te laag. In de Nota van toelichting wordt voorafgaand aan de schatting gesteld: "Personen die om medische redenen volledig arbeidsongeschikt zijn verklaard omdat ze geen benutbare mogelijkheden hebben, zullen geen effect ondervinden van deze aanscherping in het arbeidsdeskundig deel van de keuring. Dit betreft circa de helft van het totaal aantal volledig arbeidsongeschikten". Degenen die om medische redenen arbeidsongeschikt zijn verklaard krijgen echter wel degelijk te maken met het gewijzigde schattingsbesluit. Ook de medische beoordeling wijzigt immers substantieel:

In de afgelopen jaren was het voor een verzekeringsgeneeskundige mogelijk iemand op medische gronden arbeidsongeschikt te verklaren op de grond dat sprake was van een "onvermogen tot persoonlijk en sociaal functioneren". Vanaf 1 juli kan de verzekeringsarts alleen nog maar concluderen tot arbeidongeschiktheid wanneer dit "onvermogen tot persoonlijk en sociaal functioneren" het gevolg is van een "ernstige psychische stoornis". Een verzekeringsarts zal die conclusie niet zomaar kunnen trekken. Iedere keer dat hij tot deze conclusie komt dient het dossier opgestuurd te worden naar een centrale landelijke UWV-commissie. Het lijkt waarschijnlijk dat het aanzienlijk minder voor zal komen dat een verzekeringsarts iemand op medische gronden arbeidsongeschikt verklaart.

Ik kan de volgende cijfermatige onderbouwing geven voor de wijzigingen bij de groep mensen waar het hier om gaat. Ik merk op dat ik mij op glad ijs begeef: het UWV heeft geen schatting durven maken. Ik kom tot een totaal van ongeveer 65000 personen, en ik baseer mij daarbij op de volgende uitgangspunten:

Op dit moment is 67% van de populatie volledig arbeidsongeschikt. De helft van deze groep is arbeidsongeschikt verklaard op medische gronden. Dat betreft dan 33 ½%. In 2002 ontving 34% van de WAO-populatie een uitkering i.v.m. psychische klachten. 74,8% daarvan was volledig arbeidsongeschikt. Laten we nu aannemen dat 50% daarvan een ernstige psychische stoornis heeft in de bedoelde zin. Dan kunnen van de groep van 540.000 die onder het nieuwe schattingsbesluit valt nog 92.000 personen in aanmerking komen voor een afschatting op basis van een onvermogen tot persoonlijk en sociaal functioneren. Nu zijn dat er nog ongeveer 180.900. Degenen die niet meer in aanmerking komen voor een afschatting op medische gronden, dit betreft dan 88.900 personen, zullen geconfronteerd worden met het arbeidsdeskundige deel van de schatting. Ik zou als

uitgangspunt willen nemen dat zeker 75% van deze groep, minstens ten dele, in staat zal worden geacht tot het verrichten van eenvoudig productiewerk.

Dit betekent dat boven de 110.000 die al door de regering is meegeteld, nog eens, afgerond, 65000 personen met een wijziging in de uitkering zullen worden geconfronteerd. In totaal derhalve, afgerond, 175000 personen.

Opgemerkt kan worden dat de daling van de uitkeringsgerechtigden uiteindelijk nog hoger zal zijn. De bovengenoemde 175000 personen raken hun uitkering (ten dele) kwijt als gevolg van de wijziging van het schattingsbesluit. Daarnaast bestaat er, ieder jaar weer, een uitstroom van ongeveer 90.000 mensen, Zij raken hun uitkering kwijt door natuurlijke oorzaken zoals pensionering, het vinden van een baan, of tengevolge van een herbeoordeling. Nu zal een deel van deze reguliere uitstroom opgenomen zijn in de 175.000 mensen die boven al geteld zijn, maar het lijkt redelijk het totaal van het aantal personen dat in het seizoen 2004-2005 de uitkering geheel of gedeeltelijk zal verliezen te schatten op een kleine 225.000, waarbij ik tevens opmerk dat ook in 2002 90.000 mensen als gevolg van de herbeoordeling hun uitkering geheel of ten dele kwijtraakten..

Van deze groep zullen zich dan ongeveer een 200.000 betrokkenen met meer nadruk melden op de arbeidsmarkt. De hoeveelheid werklozen zal het komend jaar niet dalen.

Dan tot slot van dit overzicht:

5. De invoering van de WIA; de Wet Werk en Inkomen naar Arbeidsvermogen:

Ook in deze wet "staat werk voorop" De wet bestaat uit twee delen:

- De Regeling werkhervatting gedeeltelijk arbeidsgeschikten (WGA)
- De Regeling inkomensvoorziening volledig arbeidsongeschikten (IVA)

De regering geeft in een persbericht van 10 september aangekondigd dat aan de Raad van State een wetsvoorstel is toegezonden. De tekst van dit wetsvoorstel is nog niet openbaar.

Uit eerdere geschriften is echter op te maken dat de contouren er ongeveer als volgt uit zullen zien:

- De **WGA** kent een loongerelateerde uitkering van maximaal 5 jaar. Omdat de WGA uitkering maximaal 70% van het laatstverdiende loon zal zijn, en maximaal gebaseerd zal zijn op een arbeidsongeschiktheidsuitkering van 65-80, is de maximale loongerelateerde uitkering 50,75%, in het geval de uitkeringsgerechtigde maximaal 30% werkt. Evenals thans het geval is zal het inkomensverlies ongeveer 30% van het arbeidsongeschiktheidspercentage zijn, indien de arbeidsongeschiktheid gerelateerd is aan de feitelijk verrichte werkzaamheden. Indien het arbeidsongeschiktheidspercentage bepaald wordt aan de hand van een theoretische schatting zal het inkomensverlies, evenals nu, hoger kunnen zijn. Werknemers die minder dan 35% loonverlies lijden zullen geen uitkering ontvangen. Wat er na deze 5 jaar gaat gebeuren is nog onderwerp van debat, maar te verwachten is dat een vervolguitkering zal worden ingevoerd die min of meer vergelijkbaar is met de huidige WAO.

- De **IVA** zal een uitkering kennen die gelijk zal zijn aan de huidige regeling. Eerst 70% van het laatstverdiende loon, en vervolgens 70% van het minimumloon, verhoogd met een bedrag dat toeneemt naarmate iemand langer heeft gewerkt.

Wordt Nederland hier beter van

Over de jaren sinds 1992 is de instroom in de diverse arbeidsongeschiktheidsregelingen ieder jaar ongeveer 100.000 geweest. Het lijkt zinvol om te bezien in hoeverre de maatregelen tot een wijziging zullen leiden, niet alleen van de instroom, maar ook van de

hoeveelheid arbeidsgehandicapten.

De maatregelen:

1. De wet poortwachter:

Aangenomen mag worden dat de vermindering van de instroom twee oorzaken heeft:

- Mensen met een arbeidshandicap vinden een betere aansluiting tussen hun handicap en de werkplek.
- De betere begeleiding leidt ertoe dat betrokkenen eerder genezen, of zelfs genezen waar men eerder arbeidsgehandicapt zou zijn geworden.

Eerder constateerde wij dat de instroom in 2003 ongeveer 31.000 langer was dan in de jaren daarvoor. Ik zou daarvan, for the sake of argument, structureel 20.000 willen toerekenen aan de wet Poortwachter. Daarvan reken ik dan de helft toe aan de eerste oorzaak, en de helft aan de tweede oorzaak. Als deze aanname juist is, heeft de Wet Poortwachter Nederland inderdaad gezonder gemaakt. Het is echter ook zo dat de Wet Poortwachter tot gevolg heeft dat het bedrijfsleven genoodzaakt is om ieder jaar weer ruimte te creëren voor 20.000 personen die onder de "oude" WAO nog een uitkering ontvangen.

Terzijde merk ik nog op dat ik de indruk heb dat ik de structurele gevolgen van de wet Poortwachter ruim inschat. Het is immers relatief eenvoudig om een werkplek te creëren voor de eerste arbeidsgehandicapte in een bedrijf. Het wordt bij opvolgende reïntegraties steeds lastiger. Bijvoorbeeld in de gezondheidszorg is het nu al een notoir probleem om aangepaste werkplekken te vinden voor een verpleegster met rugklachten.

2. De verlenging van de loondoorbetalingsverplichting:

Het lijkt aannemelijk dat deze maatregel enig positief gevolg zal hebben voor de instroom in de arbeidsongeschiktheidsregelingen op vergelijkbare wijze als de wet Poortwachter. Ik zou hier de gevolgen voor de instroom op - 10000 willen stellen, en evenals bij de wet Poortwachter willen aannemen dat 50% van de verlaagde instroom het gevolg is van positieve effecten op de gezondheid van betrokkenen en 50% van een betere aansluiting tussen handicap en functie.

3 de afschaffing van de WAZ:

Op zich is het onwaarschijnlijk dat de afschaffing van de WAZ tot structurele gezondheidseffecten zal leiden. Wel lijkt het waarschijnlijk dat degenen die straks wel een arbeidsprestatie zullen kunnen leveren (75%) zich nadrukkelijker op de arbeidsmarkt zullen melden indien geen uitkering zal worden ontvangen. De druk op de arbeidsmarkt wordt dan opgevoerd door 2625 personen. De overige betrokkenen melden zich bij de particuliere verzekeraars.

4. Het Schattingsbesluit:

De wijzigingen in het schattingsbesluit zullen geen invloed hebben op de jaarlijkse instroom. Slechts voor diegenen die op 1 januari 2004 al arbeidsongeschikt waren, maar op 1 oktober nog geen beoordeling hebben ondergaan, en voor "Wajongers" is waarschijnlijk een zekere invloed merkbaar. Ik negeer deze verder.

Voor een klein deel van de 200.000 die als gevolg van de wijzigingen geen uitkering meer zullen ontvangen zal gelden dat men zich niet op de arbeidsmarkt zal melden. Ik schat deze groep in op maximaal 10%. De overige 180.000 melden zich, met meer nadruk, op de arbeidsmarkt.

5. Invoering WIA

De gevolgen voor de instroom van de wet WIA zijn op dit moment nogal ongewis, ook al

omdat de regering het wetsvoorstel nog niet openbaar heeft gemaakt. De niet openbare stukken geven op dat punt ook al weinig houvast.

Toch een schatting:

Allereerst de **WGA**; de Wet Gedeeltelijk Arbeidsgeschikten. Kenmerk daarvan is dat alle uitkeringsgerechtigden een beroep zullen doen op de arbeidsmarkt. Er zal ook zonder meer een effect op de instroom gaan blijken, omdat een arbeidsongeschiktheid van minder dan 35% niet meer mogelijk zal zijn. Nu is de instroom voor minder dan 35% in ieder jaar ongetwijfeld anders, maar op basis van de voorlopige cijfers over 2004 (t/m juni; bron: UWV)) is ongeveer 20% van de dit jaar toegekende uitkeringen minder dan 20%. De maatregel heeft dan betrekking op 20% van 100000 personen, en dat zijn er 20.000. Voor een deel is ook in de bovenbehandelde maatregelen een effect ingeboekt. Voorzover de wet Poortwachter en de verlengde loondoorbetalingsverplichting een positief effect zullen hebben zal dat toch vooral voor het geval zijn voor degenen met de hoogste arbeidscapaciteit. Ik neem extra daling met 10000 uitkeringsgerechtigden aan.

Een gevolg voor de gezondheid van de betrokkenen is niet te verwachten. Wel zullen de betrokkenen 20.000 zich melden op de arbeidsmarkt, maar dat was ook al het geval voor de invoering van de WIA. Het lijkt immers aannemelijk dat van de groep arbeidsongeschikten met een uitkering én een baan velen thans nog een uitkering van < 35% ontvangen.

De regering heeft aangegeven dat men voor de **IVA**, de Inkomensvoorziening Volledig Arbeidsgeschikten, slechts een instroom van 25.000 per jaar zal accepteren. Daarmee zal de instroom ten opzichte van de gemiddelde WAO-instroom voor volledig arbeidsongeschikten over de jaren 1992 – 2003 met 32.750 moeten afnemen. Een deel daarvan kan ingeboekt worden ten gevolge van de boven aangegeven maatregelen. Een ander deel dient elders gevonden te worden. Ik ga ervan uit dat deze wijziging tot gevolg heeft dat er 18.000 personen minder een beroep kunnen doen op een volledige uitkering, en ik neem tevens aan dat het feit dat deze groep een uitkering van 80-100% wordt onthouden tot gevolg zal hebben dat het gros van de betrokkenen als gedeeltelijk arbeidsongeschikt zal worden gezien. De instroom cijfers veranderen dan niet.

Ik kom dan tot het volgende overzicht

In tabel:

Maatregel:	uitkering	arbeidsmarkt
Poortwachter	- 20.000	20.000
2jaars termijn	- 10.000	10.000
WAZ	- 7.000	2.625
SB	(+ 20.000	180.000 eenmalig)
WIA:		
WGH	- 10.000	
IVA	-	18.000
Totaal	- 47.000	50.625

Enige toelichting op de tabel:

De instroom, die over de jaren 1992-2003 gemiddeld op 100000 lag, zal dalen naar ongeveer 50000. Daarvan zullen 25.000 personen een volledige uitkering ontvangen, en 25.000 personen zullen een deeluitering ontvangen. Wat er ook zij van de waarde van de ontvouwen analyse: hij stemt in ieder geval heel behoorlijk overeen met de doelstelling van

de regering: het terugbrengen van de hoeveelheid arbeidsongeschikten tot 500.000.

Uit de schatting blijkt tevens dat een groep van zo'n 50.000 arbeidsgehandicapten ieder jaar weer een beroep zal doen op de arbeidsmarkt. Op termijn zal Nederland voor ongeveer 500.000 arbeidsgehandicapten extra een plaats op de arbeidsmarkt moeten creëren. Ook dit stemt overeen met de wensen van de regering. Van de huidige groep van 670.000 volledig arbeidsongeschikten mogen er immers slechts 250.000 overblijven. Voor 420.000 personen zal een arbeidsplaats gevonden moeten worden. Let wel: deze 420.000 personen zijn nu nog zo arbeidsongeschikt dat zij een volledige WAO-uitkering ontvangen.

Knelpunten in de letselschadepraktijk

Er zijn in de letselschadepraktijk twee groepen te onderscheiden:

1. De groep die nu een WAO-uitkering ontvangt en op de arbeidsmarkt komt tengevolge van de wijzigingen van het schattingsbesluit:

Deze mogen zich voegen bij de overige 180.000 die zich als gevolg van de wijzigingen in het schattingsbesluit melden in een arbeidsmarkt waar in september nog 460.000 mensen werkloos zijn (CBS). Daarvan zijn, volgens weer andere cijfers van het CBS, ongeveer 70.000 aan te merken als arbeidsgehandicapt. Dat worden er dan in 1 jaar tijd 250.000. Men kan heel verschillend denken over de wijzigingen in de WAO, maar waar vriend en vijand het toch over eens moeten zijn is dat de timing van de wijzigingen in het schattingsbesluit niet ongelukkiger had gekund. De arbeidsgehandicapte die nu goedgekeurd wordt, komt terecht in een stuwmeer vol met spartelende lotgenoten.

Daarbij kan voorzien worden dat in de jaren 2004 en 2005 ruimte zal moeten ontstaan om de groep die op grond van de WIA geen uitkering meer zal kunnen ontvangen op te vangen. Deze betrokkenen staan op de loonlijst van de werkgevers en zij vallen onder de stringente regelgeving van de Wet Poortwachter. Zij zullen dan ongetwijfeld voorrang krijgen. Van het reïntegratiebedrijf verwacht ik ook weinig, omdat geen enkel reïntegratiebedrijf genegen zal zijn om, op de huidige no-cure-less-pay basis, voorrang te geven aan de arbeidsgehandicapte whiplashpatiënte met een WAO verleden van 10 jaar en omdat ook het reïntegratiebedrijf de huidige arbeidsmarkt als gegeven heeft te accepteren.

Praktisch valt te onderscheiden tussen:

A. afgewikkelde dossiers:

- Voor een groot deel van de betrokkenen zal gelden dat hun zaak al geruime tijd is afgewikkeld. Daar zal de praktijk weinig meer van merken, hoewel het zinvol is de dossiers met een voorbehoud in de vaststellingsovereenkomst in het oog te houden. Dit is echter een relatief kleine groep.
- Zaken die zijn afgewikkeld in de periode voorafgaand aan de wijzigingen kunnen mogelijk herleven als beroepsaansprakelijkheidskwestie, hetgeen zich in het bijzonder zal voordoen in de periode na Prinsjesdag 2003, en wanneer de betrokkene niet op de hoogte was gesteld van de aankomende wijzigingen.

B. Niet afgewikkelde dossiers.

- Voor degenen wiens zaak nog niet is afgewikkeld dienen de gevolgen van het Schattingsbesluit afgewacht te worden, tenzij op voorhand duidelijk is wat de uitkomst van de herbeoordeling zal zijn.
- Voor degenen die al enige tijd een WAO-uitkering ontvangen en getroffen worden door de wijzigingen, zal een afwikkeling pas in zicht komen indien de aansprakelijke partij bereid is het verschil in uitkering bij te passen. Indien dat niet het geval zal zijn zal gewerkt moeten

worden tot de feitelijke reïntegratie een feit is. Mede i.v.m. de wijzigingen in de WW voor wat betreft toegangseisen en duur van de uitkering is voor deze groep een verblijf in de bijstand een reëel perspectief. De arbeidsmarkt kansen schat ik voor deze groep als slecht in. Eerder beschreef ik al het stuwmeer vol spartelende lotgenoten.

2. De groep die op 1 januari 2004 nog niet arbeidsgehandicapt was.

Allereerst kan voorzien worden dat in de jaren 2004 en 2005 ruimte zal moeten ontstaan om de groep die op grond van de WIA geen uitkering meer zal kunnen ontvangen op te vangen. Deze betrokkenen staan op de loonlijst van de werkgevers en zij vallen onder de stringente regelgeving van de Wet Poortwachter. Zij zullen dan ongetwijfeld voorrang krijgen. Ik schat de kansen voor deze betrokkenen relatief positief in, maar wij weten allen dat het vooral in het MKB bijzonder lastig is een aangepaste werkplek te creëren.

En let wel. Ook eerder is het al opgemerkt: van de 670.000 mensen die nu een volledige WAO-uitkering ontvangen blijven er op termijn nog ongeveer 250.000 over. De overige 420.000 worden arbeidsgeschikt verklaard en zij zullen een baan moeten vinden.

Nu is het in de praktijk gebruikelijk om een letselschadekwestie af te wikkelen op het moment dat er al geruime tijd een WAO-uitkering bestaat. Het inkomensverschil voor het slachtoffer is dan ongeveer 30% en daar valt vaak, met wat passen en meten, wel overeenstemming over te bereiken. Straks is de uitkering nog maximaal 70% van 65-80% = 50,75% en dat is al weer een veel groter gat. Aansprakelijke partijen zullen daarbij de nadruk leggen op de arbeidsmogelijkheden die er volgens het UWV nog bestaan, en de onderhandelingen over een toekomstschade staan dan onder aanzienlijk hogere druk. De afwikkeling zal veel lastiger worden, terwijl de feitelijke arbeidsmogelijkheden van de betrokkene niet anders zijn. De arbeidshandicap is immers door de wijzigingen niet veranderd, het is slechts de inschatting van de mogelijkheden op de arbeidsmarkt die wijzigt.

Algemeen:

Te voorzien valt dat daarnaast dat de onderhandelingen aanzienlijk scherper zullen worden. In het verleden konden de Uitvoeringsinstellingen ook de kosten van de WAO verhalen, maar dat was een discussie tussen grote partijen. Het grote, machtige UWV, stond bijvoorbeeld tegenover het grote, machtige Nationale Nederlanden, en de uitdrukking luidt: "Grote honden bijten elkaar niet." Omdat: als er al eens gebeten wordt, dan kan men erop rekenen dat er even hard teruggebeten wordt. Mede hierdoor zijn er tussen het UWV en het Verbond van Verzekeraars ovenwanten afgesloten waarin veel discussiepunten geregeld zijn. Het zal dan niet in iedere zaak even voordelig uitpakken; in de ene zaak ontvangt het UWV teveel, in de andere te weinig, maar als het geheel op de grote hoop wordt geveegd is de uitkomst neutraal.

Dat wordt volstrekt anders: De machtige verzekeringsmaatschappij staat tegenover het "kleine" slachtoffer. Dat slachtoffer kan onmogelijk partij bieden. Dat is voor gezonde mensen al een onmogelijke opgave. Voor degenen die als gevolg van een ongeval geen inkomen meer hebben wordt het een volkomen ongelijke strijd.

Slechts zeer deskundige juridische bijstand en een lange adem kan compenseren voor deze machtsongelijkheid, en te vrezen valt dan ook dat het afschaffen van de WAO het voor slachtoffers moeilijker zal maken om hun recht te halen.

